


Jerzy Garbiński



Official Number	P-1319
Rank	polski: płk pil. brytyjski: G/Cpt
Date of birth	1894-05-22
Date of death	1979-09-19
Cemetery	Warszawa, Powązkowska - Powązki Stare Wsp. 52.253356, 20.977879
Grave	Kwatera Pod Murem II; Rząd 1; Miejsce 26
Photo of grave	
Country	Polska
Period	Okres powojenny

Source

"Polskie Siły Powietrzne..." T.J. i Anna Krzystek
Informacja: cmentarze.um.warszawa.pl/pomnik.aspx?pom_id=3096

Jerzy Garbiński urodził się w Rosji 22 maja 1896 r. Po ukończeniu nauki w szkole realnej rozpoczął studia na politechnice w Kijowie. Nie ukończył ich. Przerwał je z chwilą wybuchu I wojny światowej wstępując do Szkoły Kawalerii. Brał udział w walkach. Nie związał swojego wojskowego życia z kawalerią. Od marca do grudnia 1916 r. był uczniem Szkoły Pilotów w Gatczynie. Z tej wyruszył na front rosyjsko - niemiecki. W trakcie jednego z lotów został ranny. Przez czas pewien był instruktorem pilotażu w Szkole Oficerów Obserwatorów.

Z chwilą formowania oddziałów Wojska Polskiego na terenie Rosji zaciągnął się do II Polskiego Oddziału Awiacyjnego. Ten wchodził w skład II Korpusu Polskiego. Latał w nim na rozpoznanie. Po bitwie w okolicach Kaniowa po rozbrojeniu oddziału dostał się do niewoli. Uciekł z niej aby znaleźć się w Warszawie. Tu działając w konspiracji współuczestniczył w pracach związku lotników. Razem z nimi brał udział w opanowaniu lotniska na Polu Mokotowskim. Gdy Polska odzyskała niepodległość 11 listopada 1918 r. wstąpił do polskiego lotnictwa wojskowego. W Warszawie w powołanej do życia Szkole Lotniczej objął stanowisko instruktora pilotażu. Po odwołaniu z belfrowania został oficerem sztabowym IV Grupy Lotniczej a z tej przeszedł na stanowisko dowódcy eskadry. Z chwilą reorganizacji szkół lotniczych niepodległej Polski powierzono Jerzemu stanowisko szefa pilotażu w Niższej Szkole Pilotażu. Placówka miała swoją siedzibę (o tym chyba mało kto pamięta) w Bydgoszczy. Po awansie na stopień kapitana przejął obowiązki komendanta Szkoły Lotniczej.

15 sierpnia 1924 r. zaliczył awans na stopień majora pilota. Był między innymi dowódcą dywizjonu w 3. Pułku Lotniczym i dowódcą bazy lotniczej 2. Pułku Lotniczego. Komenderował w Dęblinie Szkołą Podchorążych Lotnictwa od listopada 1933 do 1935 r. Ostatniego miesiąca pokoju to jest w sierpniu 1939 r. powierzono Garbińskiemu dowodzenie lotnictwem Armii Prusy?. Razem z nim brał udział w walkach na wrześnieowym polskim niebie. Niepogodzony z przegraną przez Węgry udał się do Francji. Na gościnnej francuskiej ziemi objął stanowisko przewodniczącego Komisji Kwalifikacyjnej przy Dowództwie Polskich Sił Powietrznych. Następnie od marca 1940 r. był Komendantem Bazy Lotniczej (Garnizonu) w znanym polskim lotniku Bron. Na miesiąc przed upadkiem Francji został komendantem Szkoły Pilotów w St. Etienne. Po ewakuacji do Wielkiej Brytanii przeszedł przeszkolenie w lotach na angielskich samolotach. 17 marca 1941 r. będąc na Wyspie Ostatniej Nadziei został wyznaczony na oficera seniora Polskiej Szkoły Pilotażu w Hucknall. Takie same stanowisko zajął 24 czerwca 1941 r. w Peterborough, Polski Ośrodek Szkolenia Przedwstępного. Wrócił z niego po trzech miesiącach do poznanego wcześniej Hucknall.

Do 1947 r. pozostawał poza Polską. Gdy wrócił nie było miejsca dla niego w lotnictwie. Pracował poza nim. Co nie znaczy, że nie zerwał z nim kontaktów. To on był założycielem i działaczem Klubu Seniorów Lotnictwa. Zmarł 19 września 1979 r. Pochowany został na Cmentarzu Powązkowskim (starym) w stolicy.

